

Sygnatura akt XIII GC 1787/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi XIII Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Paweł Hajdys

Protokolant: Magdalena Adamkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 9 lutego 2016 roku na rozprawie w Ł.

sprawy z powództwa B. Z.

przeciwko Przedsiębiorstwo (...), (...) spółce jawnej z siedzibą w Ł., C. J., J. P. (1) i A. P.

o zapłatę kwoty 18.930,20 zł

1. oddała powództwo;

2. zasądza od powoda B. Z. solidarnie na rzecz pozwanych Przedsiębiorstwo (...), (...) spółki jawnej z siedzibą w Ł., C.J., J. P. (1) i A. P. kwotę 2.400 (dwa tysiące czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XIII GC 1787/14

UZASADNIENIE

30 maja 2014 roku B. Z. złożył do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi pozew przeciwko Przedsiębiorstwo (...), (...) spółce jawnej z siedzibą w Ł., C. J. i J. P. (1) o zapłatę solidarnie kwoty 21.228,59 zł wraz odsetkami ustawowymi i kosztami procesu według norm przepisanych. Powód wskazał, że złożył pozwanej spółce jawnej zamówienie na matryce, worki i reklamówki. Z tego tytułu pozwana wystawiła fakturę VAT nr (...), zaś powód uiszczył kwotę 18.930,20 zł – 2.500 zł gotówką i 16.430,20 zł przelewem. Według powoda zamówienie dotyczyło towaru większej wartości, natomiast wyprodukowany i zbyty mu towar odpowiadał uiszczonej cenie. Towar był przeznaczony dla kontrahenta powoda – O. (...) z siedzibą w S. (S.) – zaś powód poniósł koszty transportu w wysokości 549 euro (w przybliżeniu 2.298,38 zł). Po dostarczeniu towaru kontrahentowi okazało się, że towar jest wadliwy – od dostarczonych woreczków odklejał się nadruk. Powód miał zgłosić telefonicznie reklamację J. P. (1), który zaoferował się, że wymieni towar na nowy. Ponieważ jednak do wymiany towaru przez pozwana spółkę nie doszło, powód odstąpił od umowy i w niniejszym postępowaniu dochodzi zwrotu ceny za towar i kosztów transportu. Nadto powód wskazał, że pozwani J. P. (1) i C. J. są współnikami pozwanej Przedsiębiorstwo (...), C. J. sp.j.

(pозew – k.5-9)

Pismem z 23 lipca 2014 roku powód oświadczył, że wnosi o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanej A. P. jako współnika pozwanej Przedsiębiorstwo (...), C. J. sp.j. i zasądzenie od niej, jak i od pozostałych pozwanych, solidarnie zapłaty kwoty 21.228,59 zł wraz odsetkami ustawowymi i kosztami procesu według norm przepisanych.

(pismo powoda z 23.07.2014 r. – k. 27-28)

26 sierpnia 2014 roku referendarz sądowy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

(nakaz zapłaty – z 26.08.2014 r. – k.31)

W sprzeciwie z 17 września 2014 roku od w/w nakazu zapłaty pozwani wniesli o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwani przyznali, że bezsporne jest w niniejszej sprawie, że powód zakupił zamówione wyroby foliowe o parametrach określonych przez powoda, co do rodzaju folii, grubości folii, wymiarów oraz nadruku. Podobnie bezsporny jest fakt dokonania przez pozwaną spółkę, na zlecenie powoda, transportu zakupionych wyrobów z Ł. do S.. Pozwani jednak zakwestionowali wadliwość spornego towaru jak i fakt dokonania przez powoda jego reklamacji oraz zobowiązania się przez pozwaną spółkę do wymiany tegoż towaru na nowy, a co za tym idzie i skuteczność odstąpienia przez powoda od umowy.

(sprzeciw od nakazu zapłaty – k.37-39)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód B. Z. i pozwany J. P. (1) prowadzili współpracę handlową od około 10 lat polegającą na produkcji przez J. P. (1) woreczków foliowych według wzorów przedstawianych przez powoda.

(przesłuchanie powoda – k.165; przesłuchanie powoda – k.161; przesłuchanie pozwanego J. P. (1) – 175v)

W 2010 roku doszło do zgłoszenia przez powoda reklamacji wyprodukowanych przez pozwanego J. P. (1) i dostarczonych do S. woreczków foliowych oraz do uwzględnienia częściowo tej reklamacji przez pozwanego po dostarczeniu tychże woreczków celem umożliwienia dokonania ich oględzin oraz ewentualnego poddania recyklingowi, w razie uwzględnienia reklamacji, w celu zminimalizowania kosztów.

(FV nr(...) – k.113; CMR – k.114; specyfikacja do faktury – k.115; FV nr (...) – k.116; specyfikacja do faktury – k.117; CMR – k.118; FV nr (...) – k.119; specyfikacja do faktury – k.120; CMR – k.121; korekta FV nr (...) – k.122; oświadczenie o przyjęciu zwrotu towaru – k.123; korespondencja e-mail – k.127-131 ; zeznania świadka J. P. (2) – k.163; przesłuchanie powoda – k.161)

W obrocie w kontrahentami pozwana stosowała praktykę, że reklamowany towar dostarczał do siedziby spółki kupujący, zaś pozwana w razie uwzględnienia reklamacji zwracała koszt jego transportu.

(zeznania świadka J. P. (2) – k.163)

W 2012 roku doszło do zawiązania przez pozwanego J. P. (1) oraz pozwanych C. J. i A. P., jako współników, pozwanej spółki pod firmą Przedsiębiorstwo (...), (...) spółka jawna z siedzibą w Ł.. Dotychczasowa współpraca między powodem a pozwanym J. P. (1) była kontynuowana między powodem a pozwaną Przedsiębiorstwo (...), C. J. sp.j.

(przesłuchanie powoda – k.165; przesłuchanie pozwanego J. P. (1) – 175v ; odpis z rejestru przedsiębiorców KRS – k.40-44)

Zamówienia u pozwanej spółki jawnej składał wyłącznie powód. B. Z. przy zamówieniu przedstawiał woreczki foliowe, na wzór których miało być wykonane zlecenie. J. P. (1) był informowany, że woreczki będą wykorzystywane do pakowania mięsa.

(zeznania świadka D. P. – k.108 ; zeznania świadka J. P. (2) – k.162 ; przesłuchanie pozwanego J. P. (1) – k.175v)

Powód zamówił u pozwanej spółki towar w postaci matryc, worków vacuum o wymiarach 17x25, 30x40 i 40x60 oraz reklamówek vacuum, za łączną kwotę 51.640,32 zł brutto. Z tego tytułu powodowa spółka wystawiła pozwanemu fakturę pro-forma VAT nr (...).

(FV pro-forma nr (...) – k.16)

25 października 2013 roku powód przelał na rachunek pozwanej spółki tytułem „CZEŚCIOWA ZAPŁATA ZA F-RE (...)” kwotę 11.095,20 zł, zaś 2 grudnia 2013 roku pod tym samym tytułem przelał kwotę 5.335 zł

(dowody przelewów – k.17-18)

Mailami z 12 i 14 listopada 2013 roku D. P. – pracownica powoda – ponaglała pozwaną spółkę jawną do realizacji zamówienia.

(korespondencja e-mail – k.64)

Zakupiony przez powoda towar został 2 grudnia 2013 roku wysłany do S., do miejscowości S.. Z tego tytułu przewoźnik wystawił powodowi fakturę VAT nr (...) na kwotę 2.322,77 zł brutto, co stanowiło równowartość 450 euro netto przy kursie 4.1965 zł za 1 euro. J. P. (1) zobowiązał się wobec powoda, że wraz z zakupionym przez powoda towarem nada do S. dmuchawę-nagrzewnicę kupioną przez powoda w Polsce dla szwedzkiego kontrahenta.

(FV VAT nr 13- (...) – k.19 ; oświadczenie „B.W.A. (...) sp.j . – k.81; wydruk wiadomości e-mail – k.82; CMR – k.83 ; zeznania świadka D. P. – k.108)

Po dotarciu transportu do S. okazało się, że brak jest nagrzewnicy. D. P. skontaktowała się z przewoźnikiem, ale ten oświadczył, że nagrzewnica nie została nadana w Ł..

(zeznania świadka D. P. – k.108)

Kontrahent powoda, O. (...), zgłosił powodowi, że z woreczków odkleja się nadruk, zaś powód zgłosił to telefonicznie J. P. (1).

(zeznania świadka D. P. – k.108v; zeznania świadka J. P. (2) – k.163 ; przesłuchanie pozwanego J. P. (1) – k.176)

J. P. (1) zobowiązał się do wyprodukowania serii próbnej kilkuset woreczków i wysłania jej O. (...).

(zeznania świadka D. P. – k.108v)

10 grudnia 2013 roku pozwana spółka jawna wysłała do powoda wiadomość e-mail zawierającą informację o możliwości zwiększenia lub zmniejszenia grubości folii vacuum o 10-20% z prośbą o akceptację. D. P. w imieniu powoda wyraziła taką akceptację.

(e-mail z 10.12. (...). – k.65)

12 grudnia 2013 roku D. P. przesłała pozwanej spółce szwedzki adres kontrahenta O. (...).

(e-mail z 12.12.2013 r. – k.66)

Reklamacja nie została uznana przez pozwaną spółkę z uwagi na niedostarczenie jej spornych woreczków w celu zbadania zgłaszanych zastrzeżeń co do ich jakości.

(zeznania świadka J. P. (2) – k.162-163 ; przesłuchanie pozwanego J. P. (1) – k.176-176v)

7 lutego 2014 roku powód wystawił pozwanej spółce jawnej tytułem refakturowania kosztów transportu towaru fakturę VAT nr (...) na kwotę 450 euro netto, 549 euro brutto (przy stawce podatku od towarów i usług w wysokości 22%). S. faktury został wysłany pozwanej mailem 10 lutego 2014 roku

(FV nr (...) – k.20 ; wydruk wiadomości e-mail – k.68)

20 lutego 2014 roku zostało doręczone pozwanej Przedsiębiorstwo (...), C. J. sp.j. wezwania do zapłaty powodowi w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania kwot: 18.930,20 zł wraz z odsetkami ustawowymi od 31 października 2013 roku tytułem zwrotu zapłaty za wadliwy towar oraz 549 euro wraz z odsetkami od 9 lutego 2014 roku tytułem zwrotu kosztów transportu towaru.

(wezwanie do zapłaty wraz z dowodem doręczenia – k.21)

14 kwietnia 2014 roku zostało doręczone pozwanej Przedsiębiorstwo (...), C. J. sp.j. sporządzone przez pełnomocnika powoda r.pr. A. K. oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży towarów zakupionych na podstawie faktury pro forma nr (...) wraz z wezwaniem do zapłaty w terminie 7 dni od dnia doręczenia oświadczenia tych samych kwot co w wezwaniu doręczonym pozwanej 20 lutego 2014 roku.

(oświadczenie wraz z dowodem doręczenia – k.22-23)

11 lutego 2014 roku S. A., reprezentujący O. (...) z siedzibą w S., podpisał oświadczenie następującej treści: „Oświadczam, iż na przełomie wrzesień/październik 2013r. zamówiłem, od firmy (...), reprezentowanej przez Pana B. Z., woreczki vacim z nadrukiem z logo naszej firmy. Po otrzymaniu zamówienia okazało się, że nadruk się odkleja, Niezwłocznie złożyłem reklamację, telefonicznie Panu Z.. Pan Z., po konsultacji z naszym producentem zapewnił mnie, że całe zamówienie zostanie poprawione. Po około dwóch tygodniach otrzymałem próbną partię woreczków bezpośrednio od producenta, firmy (...), do akceptacji. Tym razem z nadrukiem wszystko było w porządku, zaakceptowałem produkt i po upływie ok. tygodnia miałem otrzymać całe zamówienie i jednocześnie zwrócić zareklamowane woreczki. Tak się jednak nie stało do dnia dzisiejszego.”.

(oświadczenie S. a A. a w języku polskim – k.63 ; w/w oświadczenie w języku szwedzkim i polskim – k.104-105)

Dokonując powyższych ustaleń Sąd uznał, że jest niemożliwe, aby pozwana wyprodukowała i wysłała do S. towar za cenę 18.930,20 zł. Przede wszystkim, przeprowadzone postępowanie dowodowe nie wykazało twierdzenia pozwu, że kwotę tę powód wpłacił do kasy spółki kwotą 2.500 zł. Z zeznań powoda i świadka D. P. wynika jedynie, że J. P. (1) zobowiązał się do zaliczenia ceny nagrzewnicy, której nie wysłał do S., na poczet zamówienia złożonego u pozwanej spółki jawnej (przy czym w sprawie cena nagrzewnicy nie została w sposób pewny wykazana). Ewentualne niewywiązanie się przez J. P. (1) z tego zobowiązania, a właściwie szkoda powoda związana z utratą przez J. P. (1) przekazanej mu nagrzewnicy może być rozpatrywana jedynie między nim a powodem w ramach stosunku zlecenia, nie zaś, jak wywodzi strona powodowa, w ramach stosunku umowy sprzedaży między powodem a pozwaną spółką jawną oraz pozostałymi pozwanymi, którzy za zobowiązania spółki odpowiadają subsydiarnie. Nadto, co również wynika z zeznań świadka D. P., nagrzewnica miała być ekspediowana przez pozwanego J. P. (1) wraz z transportem zamówionego i opłaconego towaru. Tym samym ewentualne roszczenie powoda do J. P. (1) o zwrot nagrzewnicy lub jej równowartości, z ewentualnym zobowiązaniem się pozwanego do przekazania równowartości tejże kwoty na poczet zamówienia mogło dotyczyć tylko i wyłącznie tej części zamówienia, które nie zostało zrealizowane do 2 grudnia 2013 roku. Stąd też Sąd ustalił, że sporna umowa dotyczy woreczków foliowych o wartości 16.430,20 zł, którą to cenę powód uiścił przed 2 grudnia 2013 roku.

Sąd nie ustalił na podstawie zeznań świadka D. P., że pozwana spółka wykonała próbną partę towaru po złożeniu reklamacji przez powoda i wysłała ją do kontrahenta powoda w S.. D. P., jak sama przyznała, nie była bezpośrednim świadkiem, bowiem nie kontaktowała się z O. (...), a tę wersję zna jedynie od powoda. To oznacza, że na podstawie jej zeznań nie można ustalić wskazanej przez stronę powodową okoliczności, a jedynie fakt, że tak to świadkowi przedstawił powód. Uwzględniając jednocześnie, że strona powodowa nie złożyła wniosku o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków – członków zarządu O. (...), który to wniosek wydaje się być najbardziej naturalną konsekwencją zaprzeczenia przez stronę pozwaną twierdzeniu powoda, przeprowadzenie takiego dowodu nie stanowi nadmiernej uciążliwości wobec związania Rzeczypospolitej Polskiej i Królestwa S. przepisami rozporządzenia Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r. w sprawie współpracy między sądami państw członkowskich przy przeprowadzaniu dowodów w sprawach cywilnych lub handlowych, a nadto strona powodowa nie złożyła żadnych materialnych dowodów dostarczenia próbnej partii towaru przez pozwaną spółkę (uzyskanie przez powoda od O. (...) odpisu listy przewozowego lub innego dowodu doręczenia przesyłki nie powinno nastęrczać trudności w świetle uzyskania od tego podmiotu oświadczenia z 11 grudnia 2014 r.). Tej okoliczności Sąd również nie ustalił na podstawie w/w oświadczenia, bowiem stanowi ono jedynie dokument prywatny, tj. dowód tego, że ta osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie o wskazanej treści (art. 245 k.p.c.). Z tych samych względów, tj. niezłożenia przez stronę powodową wniosków

o przeprowadzenie bezpośrednich dowodów potwierdzających zeznania powoda, przy odmiennych zeznaniach pozwanego J. P. (1), Sąd nie dał im w tej części wiary.

Sąd nie dał również wiary świadkowi D. P. i powodowi B. Z. w tej części, w której zeznawali, że pozwany J. P. (1) zobowiązał się do wysłania do S., nieodpłatnie na swój koszt, ponownie wykonanej partii woreczków foliowych oraz odbioru, również na swój koszt, wcześniej wyprodukowanych i wysłanych 2 grudnia 2013 roku woreczków. Zeznania te są nie tylko sprzeczne z innymi dowodami – zeznaniami świadka J. P. (2) i pozwanego J. P. (1), ale jawią się jako niewiarygodne w świetle zasad doświadczenia życiowego oraz w świetle wcześniejszej praktyki stron w zakresie reklamacji wadliwie wykonanego towaru (wcześniej, w 2010 roku, pozwany wymienił powodowi woreczki po ich zwrocie, a nadto z przedstawionej korespondencji wymienionej przez strony w tym czasie wynika, że zgłaszanie reklamacji przez powoda było traktowane przez pozwaną jako próba uniknięcia obowiązku zapłaty ceny). Przyjęcie, hipotetycznie, że mogła zaistnieć sytuacja uwzględnienia reklamacji bez okazania fizycznie chociażby jakiejś części woreczków, prowadziłoby do konstatacji, że pozwana brałaby na siebie ryzyko bezzasadności reklamacji, obejmujące koszt wyprodukowania drugiej partii woreczków oraz podwójny koszt ich transportu na linii Ł.- S., bez jakiegokolwiek pewności, że powód zwróci te koszty w razie, gdyby reklamacja nie została uwzględniona. Sąd w swej praktyce nie spotkał się z uwzględnieniem reklamacji przez sprzedawcę, dostawcę, wykonawcę dzieła lub wykonawcę robót budowlanych, bez umożliwienia uprzedniego zbadania przedmiotu sprzedaży, dostawy, umowy o dzieło lub umowy robót budowlanych i potwierdzenia zastrzeżeń zgłoszonych przez kontrahenta. W tym świetle wydaje się niewiarygodne zobowiązanie się pozwanej spółki do zwrotu ceny bez uprzedniego odstąpienia przez którąkolwiek ze stron od umowy sprzedaży i bez zbadania towaru, ponieważ oznaczałoby to, że pozwana rezygnuje zarówno ze świadczenia pieniężnego, jak i możliwości recyklingu plastiku, z którego były wykonane, rzekomo wadliwie, woreczki foliowe. Nadto uwzględnienie reklamacji, wedle zeznań powoda, miało poprzedzić uwzględnienie reklamacji pozwanej przez dostawcę folii, tymczasem, jak wynika z zeznań pozwanego J. P. (1), pozwana spółka sama wyrabia folię z surowców dostarczanych przez (...) S.A.

Sąd nie dał wiary J. P. (2) oraz J. P. (1) w tej części, w której zeznawali, że informacja o zwiększeniu grubości produkowanej folii była standardowo wysyłana do wszystkich kontrahentów spółki. Pozostaje to w sprzeczności z zeznaniami J. P. (2), wedle których wykonanie zamówienia dla powoda poprzedzała zawsze płatność zaliczki (w tej części zeznania te są zbieżne z zeznania świadka D. P.). Ponieważ po dwóch płatnościach zaliczek w październiku i na początku grudnia 2013 roku i po wysłaniu towaru o wartości wpłaconych zaliczek, co nastąpiło 2 grudnia 2013 roku, pozwana nie była zobowiązana wykonać dla powoda żadnej innej partii towaru, w ocenie Sądu mail z prośbą o akceptację grubości folii mógł dotyczyć jedynie przyjętego na siebie dobrowolnie przez pozwaną zobowiązania wykonania nowej, próbnej partii woreczków dla kontrahenta powoda. Wskazuje na to też treść maila D. P. z 12 grudnia 2013 roku – gdyby pozwana nie zobowiązała się wykonać próbnej partii towaru i jej wysłać na swój koszt do S., zbędne byłoby informowanie jej o adresie O. (...).

Sąd nie uznał za wiarygodne zeznań powoda, w których powód wskazał, że był osobiście w siedzibie pozwanej i przekazał J. P. (1) do oględzin niewielką część spornych woreczków przywiezionych ze S. albowiem pozostają one nie tylko w sprzeczności z zeznaniami świadka J. P. (2) i pozwanego J. P. (1), ale przede wszystkim z twierdzeniami pozwu, wedle których reklamacja miała być składana telefonicznie. Taki sposób złożenia reklamacji per se uniemożliwił okazanie stronie pozwanej spornego towaru do oceny. Stąd też Sąd uznał, że tej treści zeznania powód złożył jedynie na potrzeby niniejszego postępowania.

Sąd nie dał również wiary powodowi w tej części, w której zeznawał, że nagrzewnica miała być do S. ekspediowana innym transportem niż sporny towar. Powód nie sprecyzował, o jaki transport chodzi, kiedy miał być wykonany, nie wykazał żadnym materialnym dowodem (faktura pro-forma, przelew, CMR), że w 2013 roku składał pozwanej inne zamówienia, które zostały wykonane i wysłane do S., wreszcie to jego pracownica – świadek D. P. zeznała, że pierwszą rzeczą, która się ujawniła po dotarciu spornego towaru do szwedzkiego kontrahenta, to brak nagrzewnicy i że ona osobiście ustalała u przewoźnika, czy nagrzewnica została wraz z towarem wysłana z Ł..

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Na przedpolu dalszych rozważań należy wskazać, że odpowiedzialność pozwanych C. J., J. P. (1) i A. P. jest uzależniona od ostalenia odpowiedzialności wobec powoda pozwanej Przedsiębiorstwo (...), (...) spółki jawnej, albowiem C. J., J. P. (1) i A. P. zostali pozwani jako współnicy w/w spółki, których odpowiedzialność jest subsydiarna i solidarna z odpowiedzialnością pozwanej spółki z tytułu nienależytej jakości towaru (art. 22 § 2 i art. 31 § 2 k.s.h.).

Pomiędzy powodem a pozwaną Przedsiębiorstwo (...), (...) spółką jawną z siedzibą w Ł. zawarta została umowa dostawy, uregulowana w art. 605 i nast. k.c., mocą której dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczania częściami albo periodycznie, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.

Oznacza to, że co do zasady pozwana spółka ponosiłaby odpowiedzialność za nienależyte wykonanie spornych woreczków foliowych także wtedy, gdyby zostały wykonane zgodnie z wzorcem woreczków przedstawionym przez powoda (art. 609 k.c.). W pozostałym zakresie do uprawnień i obowiązków stron znajdują zastosowanie przepisy o umowie sprzedaży, tj. art. 535 i nast. k.c. (art. 612 k.c.).

W przedmiotowej sprawie zastosowanie znajdują przepisy kodeksu cywilnego o rękojmi za wady rzeczy sprzedanej w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (Dz.U. z 2014 r. poz. 827), o czym stanowi art. 51 tejże ustawy.

Zgodnie z dyspozycją art. 556 § 1 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę zmniejszającą jej wartość lub użyteczność ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, jeżeli rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu zapewnił kupującego, albo jeżeli rzecz została kupującemu wydana w stanie niepełnym (rękojmi za wady fizyczne). Jeżeli rzecz sprzedana ma wady, kupujący może od umowy odstąpić albo żądać obniżenia ceny (art. 560 § 1 zd. 1 k.c.), a nadto powód mógł w niniejszej sprawie żądać wymiany towaru na wolny od wad oraz naprawienia szkody, bowiem były to rzeczy oznaczone co do gatunku (art. 561 § 1 i 3 k.c.).

W przedmiotowej sprawie powód zachował termin do skorzystania z uprawnień z rękojmi (art. 563 § 2 k.c.).

W ocenie Sądu powód nie był uprawniony do żądania od pozwanej spółki wymiany towaru na wolny od wad lub na odstąpienie od umowy dostawy oraz do naprawy wynikłej z tego szkody w postaci kosztów transportu (art. 566 § 1 i 2 k.c.), albowiem wbrew ciężarowi dowodu (art. 6 k.c.) nie wykazał, że sporne rzeczy zostały wykonane wadliwie. Do takiej oceny potrzebne są wiadomości specjalne, którymi Sąd nie dysponuje (art. 278 § 1 k.c.), natomiast powód nie złożył wniosku o przeprowadzenie takiego dowodu w drodze pomocy sądowej przez sąd szwedzki (w trybie przywołanego rozporządzenia Rady (WE) nr 1206/2001 z dnia 28 maja 2001 r.

Sąd w niniejszej sprawie nie ustalił, bo pozwana spółka uwzględniła reklamację powoda, jednakże należy podnieść, że, jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 grudnia 2011 r. (IV CSK 488/11, niepubl.), a który to pogląd Sąd w składzie niniejszym w pełni aprobuje, przyczyną złożenia przez dłużnika oświadczenia o uznaniu reklamacji jest jego ocena – odnosząca się do sfery faktycznej i prawnej – istnienia okoliczności faktycznych i podstawy prawnej uzasadniających jego odpowiedzialność. Złożenie tego rodzaju oświadczenia może być potraktowane także jako uznanie niewłaściwe długu, które jest jedynie oświadczeniem wiedzy aczkolwiek wywołującym konsekwencje prawne w postaci przerwy biegu terminu przedawnienia roszczeń (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.). Z tych przyczyn złożenie oświadczenia o uznaniu reklamacji nie zmienia ciężaru dowodu istnienia wierzytelności wywodzonej z oświadczenia o uznaniu reklamacji.

Uzupełniając zaprezentowany wyżej wywód Sądu Najwyższego nadmienić należy, że skoro uznanie reklamacji, czy nawet szerzej – uznanie roszczenia (poza instytucją prawa procesowego uznania powództwa) – nie jest odrębnie regulowaną instytucją prawną, a fragmentaryczne unormowanie odnosi się jedynie do skutku w postaci przerwania biegu terminu przedawnienia, to konieczne jest sięgnięcie do pozostałych przepisów regulujących postępowanie

dowodowe, ciężar dowodu i zwolnienie od tego obowiązku. I tak, co do zasady, zgłoszenie okoliczności faktycznych, na których oparte jest żądanie pozwu, podlega dowodzeniu (art. 227 k.p.c.) lub od tego dowodzenia jest zwolnione wskutek istnienia notorii (art. 228 k.p.c.), ich przyznania przez drugą stronę (art. 229 k.p.c.) lub ich przemilczenia przez przeciwnika procesowego (art. 230 k.p.c.), ewentualnie wskutek ich objęcia domniemaniem faktycznym (art. 231 k.p.c.) lub prawnym (art. 234 k.p.c.). Skutek uznania reklamacji można rozpatrywać jedynie przez pryzmat domniemania faktycznego. Oznacza to, że sąd może uznać za ustalone fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, jeżeli wniosek taki można wyprowadzić z innych ustalonych faktów (domniemanie faktyczne). W orzecznictwie panuje utrwalony pogląd (zob. wyrok SN z dnia 19 lutego 2002 r., IV CKN 718/00, niepubl.; wyrok SN z dnia 2 grudnia 2010 r., I CSK 11/10, niepubl.; wyrok SN z dnia 18 maja 2012 r., IV CSK 486/11, Biuletyn SN - IC 2013 nr 10; wyrok SA w Łodzi z dnia 28 kwietnia 2015 r., I ACa 1551/14, niepubl.), że zastosowanie tego sposobu dokonania ustaleń faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia powinno mieć miejsce, gdy brak jest bezpośrednich środków dowodowych albo istnieją znaczne utrudnienia dla wykazania faktu, a jednocześnie jego ustalenie jest możliwe przy zastosowaniu reguł logicznego rozumowania przy uwzględnieniu zasad wiedzy i doświadczenia życiowego. Oznacza to, że samo uznanie reklamacji nie przenosi na sprzedawcę (dostawcę) ciężaru dowodu braku wady, lecz pozwala poczynić ustalenie odnośnie do istnienia tej wady, gdy jej wykazanie przez kupującego (odbiorcę) jest niemożliwe lub nadmiernie utrudnione. Takiej okoliczności zaś powód w niniejszym postępowaniu nie wykazał – przy założeniu wadliwości wykonania woreczków foliowych przez pozwaną i ich niezdatności do użytku dla (...), przedmiotowe woreczki powinny być w posiadaniu powoda lub O. (...), a zatem przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego połączonej z ich oględzinami przez biegłego nie powinno być niemożliwe lub nadmiernie utrudnione.

Z uwagi na niewykazanie przez powoda istnienia wady przedmiotu dostawy Sąd uznał, że powodowi nie przysługiwały uprawnienia wywodzone z instytucji rękojmi za wady przedmiotu dostawy (zwrot świadczenia pieniężnego) oraz z tytułu odszkodowania za nienależyte wykonanie umowy dostawy (koszty transportu).

Z tych względów powództwo zostało oddalone w całości, o czym Sąd orzekł w punkcie 1. wyroku.

W punkcie 2 wyroku orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W ich skład, na podstawie art. 98 § 3 w zw. z art. 99 k.p.c. i w zw. z § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r. poz. 490), zaliczono wynagrodzenie pełnomocnika w osobie radcy prawnego w wysokości 2.400 zł, nie zaliczono zaś 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa z uwagi na brak dowodu jej uiszczenia.

ZARZĄDZENIE

(...)